

Тук работят бременни жени, навъсени мъже, тъжни девойки, момчета.

Пожълтели и мършави пръсти сортират бързо отрязаните листа, нареждат настали, връзват денкове.

X

В един от салоните влиза Борис.

Той обикаля залата, като се визира внимателно в купчинките от червеникави тютюневи листа и от време на време записва нещо в тевтерчето си.

- Чистач ... - забелязва той на един от работниците - поставяте на дясно ступени листа!

- Слушай, Борисе - обажда се зад гърба му Лила - я не ставай толкова съвестен! .... Човек би помислил, че си главен акционер във фирмата.

Борис се обръща към нея.

- Но не и агент на Коинтерна, каквато си ти и брат ми! - злобно подчертава той - Не забравяй, че имате дело в полицията!

- Не помня внимаги! ... раздразнено му отвърща Лила, като мъмври за миг, после добавя - а ти ми да докладваш!

Лдосан, Борис тръгва към съседната зала.

Насрещна му се изпраща Балашиха.

- Чорбаликите преснижат утре! - сочи му той телеграмата, която държи в ръцете си. - Отидан на обяд на директора.

- Така ли? - пита го Борис.

Баташки кима с глава и отминава.

Борис се замисля за миг. След това изменя посоката, в която е тръгнал и започва да се изкачва по някакъв дървени стълби.

X

Той влиза в тясна тъмна стаячка и пали осветлението.

Пралната електрическа крушка осветява старо, изтъркано бюро, стол и рафт, претрупан с папки и книги.

Борис бръква в джоба на панталона си, изважда от там връзка с ключове и отключва един от шкафовете на бюрото, след това сяда на стола, поставя тевтерчето си на бюрото и като измъква от шкафа цели куп изписани листа, започва да работи.

Ръката му пише някакви цифри, събира, умножава, записва и пак почва да пише.

XIX

Мравето и потно от гняв лице на Чапъра.

- Верно ли е? - пита той.